

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 24/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť A. L., P., zastúpenej advokátom JUDr. J. B., PhD., P., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami Okresného súdu Prešov sp. zn. 20 C/174/2008 z 20. apríla 2010 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co/87/2010 z 13. októbra 2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. L. o d m i e t a pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. januára 2011 doručená sťažnosť A. L. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutiami Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 20 C/174/2008 z 20. apríla 2010 a Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Co/87/2010 z 13. októbra 2010 (ďalej len „namietané rozhodnutia“). Sťažnosť bola vypracovaná a podpísaná advokátom JUDr. J.B., PhD.

2. Sťažnosť sťažovateľky v predloženej podobe nespĺňala náležitosti ustanovené v § 20 a § 50 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd zistil, že sťažovateľka spolu so sťažnosťou nedoručila namietané rozhodnutia, ani nebolo pripojené splnomocnenie na zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom, hoci sťažnosť bola vypracovaná a podpísaná v bode 1 *in fine* uvedeným advokátom. Navyše, v súvislosti s napadnutými rozhodnutiami sťažovateľka (prostredníctvom právneho zástupcu) namietala (iba) porušenie v bode 1 uvedených základných práv a slobôd.

3. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

4. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

5. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20

a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

6. V súvislosti s (v bode 2) uvedenými nedostatkami (v kontexte s bodom 3 a 5) ústavný súd pripomína, že daný rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“

7. V neposlednom rade ústavný súd dodáva, že sťažovateľka, kvalifikovane zastúpená advokátom, sa v súvislosti s napadnutými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu v sťažnosti a jej petite domáha vyslovenia porušenia (iba) základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, a teda nenapáda/nenamieta tiež niektoré zo základných práv na súdnu ochranu (čl. 46 až čl. 48 ústavy).

8. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných ústavou

a zákonom o ústavnom súde (body 2 a 7), že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2011